

Vanddråben

Du kender da sagtens et forstørrelsesglas, sådan et rundt brilleglas, der gør alting hundrede gange større end det er? Når man tager og holder det for øjet og ser på en vanddråbe ude fra dammen, så ser man over tusinde underlige dyr, som man ellers aldrig ser i vandet, men de er der og det er virkeligt. Det ser næsten ud, som en hel tallerken fuld af rejer, der springer mellem hverandre, og de er så glubende, de river arme og ben, ender og kanter af hverandre og dog er de glade og fornøjede, på deres måde.

Nu var der engang en gammel mand, som alle folk kaldte Krible-Krable, for det hed han. Han ville altid have det bedste ud af enhver ting og når det slet ikke ville gå, så tog han det med trolddom.

Nu sidder han en dag og holder sit forstørrelsesglas for øjet og ser på en vanddråbe, der var taget ude af en pyt vand i grøften. Nej hvor det kriblede og krablede der! alle de tusinde smådyr hoppede og sprang, trak i hverandre og åd af hverandre.

"Ja, men det er jo afskyeligt!" sagde gamle Krible-Krable, "kan man ikke få dem til at leve i fred og ro, og hver at passe sit!" og han tænkte og tænkte, men det ville ikke gå, og så måtte han trolde. "Jeg må give dem kulør, at de kan blive tydeligere!" sagde han, og så hældte han ligesom en lille dråbe rød vin i vanddråben, men det var hekseblod, den allerfineste slags til to skilling; og så blev alle de underlige dyr rosenrøde over hele kroppen, det så ud som en hel by af nøgne vildmænd.

"Hvad har du der?" spurgte en anden gammel trolde, som ikke havde navn, og det var det fine ved ham.

"Ja kan du gætte hvad det er," sagde Krible-Krable, "så skal jeg forære dig det; men det er ikke let at finde ud, når man ikke ved det!"

Og trolde, som intet navn havde, så igennem forstørrelsesglasset. Det så virkelig ud, som en hel by, hvor alle mennesker løb om uden klæder! det var gyseligt, men endnu mere gyseligt at se hvor den ene puffede og stødte den anden, hvor de nippedes og nappedes, bed hinanden og trak hinanden frem. Hvad der var nederst skulle øverst og hvad der var øverst skulle nederst! "se! se! hans ben er længere end mit! baf! væk med det! der er én som har en lille knop bag øret, en lille uskyldig knop, men den piner ham, og så skal den pine mere!" og de hakkede i den, og de trak i

ham og de åd ham for den lille knops skyld. Der sad én så stille, som en lille jomfru og ønskede alene fred og rolighed, men så skulle jomfruen frem, og de trak i hende og de sled i hende og de åd hende!

"Det er overordenligt morsomt!" sagde trolde.

"Ja men hvad tror du det er?" spurgte Krible-Krable.

"Kan du finde det ud?"

"Det er da godt at se!" sagde den anden, "det er jo København eller en anden stor by, de ligner jo alle sammen hinanden. En stor by er det!"

"Det er grøftvand!" sagde Krible-Krable.

* * *